

MESEČNIK ZA ČLANE VZAJEMNE ZAVAROVALNICE V LJUBLJANI

Zavarovanje premičnin proti požaru

Stanko Sušnik

Vzajemna zavarovalnica je v teku svojega 42 letnega poslovanja ocenila že blizu 21.000 požarnih škod. Zato je pač treba verjeti, da ima bogate izkušnje o tem, kje je zavarovanje navadno pomanjkljivo in kaj pogorelega, ki ima premalo skrbno urejeno zavarovanje, najbolj prizadene. Iz te zakladnice izkušenj navajamo nekaj misli.

Ce izvzamemo splošno prenizko zavarovanje poslopij, zaradi katerega nastajajo za pogorele glavne škode, moramo takoj govoriti o pomanjkanju smisla za zavarovanje premičnin. Pravijo, da je stopnjo narodne omike soditi po tem, koliko mila narod porabi. Mogli bi pa tudi reči, da je v še večji meri znak omike to, koliko smisla za dobro zavarovanje je v narodu. Slovenci smo v tem dosegli že lepo višino. Vendar pa je treba pripomniti: kakor mila ne uporabljamo samo za pranje rok, temveč nam mora služiti tudi za čiščenje vseh ostalih delov telesa, tako tudi požarno zavarovanje ni le za poslopja — ki jih povrh vsega še prenizko zavarujemo — temveč za vse one predmete, ki bi nam jih lahko požar uničil ali poškodoval.

Sedaj se pa vprašajmo: Ali imamo res vse zavarovano, kar bi nam lahko zgorelo? Ali je zavarovana krma, ki je gotovo ne bomo mogli rešiti iz gorečega gospodarskega poslopja? Kako je z zavarovanjem poljedelskih strojev, orodja, vozil, kako s stanovanjsko opremo, kako s posteljnino, perilom, obutvijo, kako z zalogami hrane? Če nam vse to že ne bo zgorelo, nam marsikaj tega požarna nesreča lahko vsaj pokvari — in tudi to škodo bi nam zavarovalnica povrnila, če bi stvari bile zavarovane.

V širokem svetu poznajo tako zvana pavšalna poljedelska zavarovanja. Že beseda pavšalna pove, da je vse »po čez«. Ta način zavarovanja je vzbudil mnogo zanimanja pri zavarovancih, ki so hoteli, da bi v nobenem primeru ne ostalo kaj nezavarovanega. Premije za tako zavarovanje so seveda zelo visoke in za naše razmere ta način ne bi prišel v poštev. Zato pa moramo tem bolj izkoristiti vse tiste možnosti, ki nam jih naše domače zavarovalstvo nudi, ter zavarovati vse ono, na čemer bi nam mogel požar povzročiti škodo.

Pravilno zavaruje tisti, ki ima ob sklepu zavarovanja pred očmi pravi namen zavarovanja. Končni namen zavarovanja pa ni v tem, da dobi pogorelec nekaj »za prvo silo«, temveč da dobi odškodnino za vse, kar mu je pogorelo ali mu je bilo s požarom poškodovano. Pogorelec mora primakniti potem le še razliko med staro in novo vrednostjo pogorelih stvari, pa je spet na konju. Dober go-

spodar se tedaj pri sklepu zavarovanja ne ozira toliko na višino premije in tudi ne misli na višjo ali nižjo odškodnino v primeru požara, temveč ima pred očmi le to, da bi bil v celoti in v vsem obsegu zavarovan za vse svoje požarne nevarnosti izpostavljeno imetje.

V tej zvezi moramo posebej omeniti potrebo zavarovanja živine proti požaru in strelji. Mnogim gospodarjem se vidi to zavarovanje kar nepotrebno; kaj je lažjega, kot ob požaru odpreti hlev in živina sama zbežlja iz njega, si misli. Izkušnja pa govori drugače. Zavarovalniški cenilci bi lahko povedali, kako so našli v mogočnih obokanih hlevih zadušeno živino, kako se je pri hlevih z lesenim stropom goreča krma sesula na živino, kako zlasti pri podtaknjenih požarih mnogokrat ni bilo mogoče pravočasno osvoboditi živine itd. Prav glede živine mnog gospodar sodi, da za njo ni nevarnosti, pa ob požaru utrpi zaradi tega občutno škodo. Malokdo tudi ve, da je proti požaru zavarovana živina obenem zavarovana tudi, če jo ubije strela, kar ni redek primer.

Morda bo kdo mislil, da stori zavarovalnici posebno uslugo, ako zavaruje tudi svoje premičnine. Takemu povemo, da se zavarovalnice pogosto zavarovanja premičnin celo branijo. Gotovo se jih ne branijo zaradi tega, ker jim taka zavarovanja mnogo nesejo, temveč prav nasprotno. Če kljub temu zavarovanja premičnin tako zelo priporočamo, storimo to zgolj iz zvestobe napram poslanstvu zavarovanja. To poslanstvo vključuje načelo, da je zavarovanje le takrat res dobro, kadar je zavarovano vse, kar podlega požarni nevarnosti, pa to zavarovano za pravo vrednost, tedaj ne prenizko in ne previsoko.

Ce bi zavarovalnica gledala zgolj na dobiček, potem bi predvsem skrbela, da zavaruje poslopja v mestih, močno in v novejšem času iz železobetona grajene stavbe, ki le redko zgorijo, čeprav tudi niso izven požarne nevarnosti. Zavarovalnica pa, ki je v službi ljudstva, opozarja tudi na potrebo zavarovanja onih poslopij in predmetov, ki so požarni nevarnosti močno izpostavljeni. Zaradi tega tudi tako zelo poudarjamo, kako važno je, da je zlasti naš kmečki človek smotrno, t. j. pravilno in zadosti visoko zavarovan ne le za poslopja, temveč tudi za premičnine. Saj je požarna nevarnost na kmetih neprimerno večja kot pa v mestih ali večjih naseljih. Škoda, ki jo na kmetih povzročajo požari z vpepeljenjem premičnin, je dostikrat višja od one na poslopijih. Saj se mnogokrat v že majavih in starih ter zaradi tega malo vrednih poslopijih nahajajo dragoceni zakladi hrane,

Janez Mencinger

Ob tridesetletnici smrti (1838—1912).

Kmečka hiša sredi Bohinjskega kota je dala našemu slovstvu svojstvenega pisatelja, preroka in modrijana Mencingerja.

Pod vplivom Vajevcev je pričel v gimnaziji zlagati pesmi, a se je kasneje omejil na prigodnice ter se oprijel nevezane besede. Njegova pisateljska doba je trajala kakih 40 let, a knjižna žetev ni tako obilna. Bil je sotrudnik Slov. Glasnika, kjer so izšle njegove prve kratke povesti, ki prikazujejo stvarno življenje, a so tudi bogate z modrovanjem. Kasneje pa je čisto leposlovje še bolj zamenjal na račun vzgojnosti in poučnosti. Kot tak je v našem slovstvu izvirna osebnost.

Po duši in značaju kmečko preprost in zdrav, po izobrazbi razgledan v svetu, je Mencinger v svojih krajših in daljših povestih duhovit, šaljav in kratkočasen učitelj svojemu narodu. Spodbujal ga k zvestobi, prirodnosti, poštenosti in odkritosrčnosti — k idealom torej, katerim je sam služil vse življenje, predvsem kot advokat v Kranju in v Krškem. Z bistrim pogledom je presojal svoj čas, grajal razvade in napake, videl in kazal rešilno pot v dejavnem krščanstvu (»Abaddon« 1893). Spomine na svojo pot kvišku pa je zbral v knjigi »Moja hoja na Triglav« (1897), kjer v obliki potopisa kot zrel, do kraja ustaljen in miren Bohinjec-kmet-izobraženec razmotriva o svetlih in senčnih straneh narodovega življenja.

Ceprav je Mencinger v prvi vrsti pisal za pouk in ne za zabavo, je in tudi ostane važna osebnost v naši književnosti. Kot pisatelj je vreden branja, kot zgled pravega moža vreden posnemanja. V. B.

krme, orodja, pohištva, obleke in drugih vrednosti.

K smotrnemu zavarovanju spada nujno tedaj tudi zavarovanje premičnin, zavarovanje, ki je bilo doslej vse preveč omalovaževano in za katero se je mnogim doslej zdelo škoda denarja. Danes pa vzemite v roke požarno polico, poglejte, kaj in kako imate zavarovano, precenite vrednost svojega imetja in sporazumno z našim zastopnikom spravite v sklad zavarovanje in svoje imetje!

V zadnjem času je KARITAS izplačala po 38 naslednjih novorojenčkom:

Osredkar Marija, Mala Ligojna, p. Vrhnika;
 Drab Amalija, Glogovica, p. St. Vid pri Stični;
 Trtnik Anton, Klanec, p. Skofljica;
 Sluga Jožef, Vrhnika;
 Jurca Jožef, Petkovec, p. Rovte;
 Zupet Cvetka Pavla, Dragomer, p. Brezovica pri Ljubljani;
 Podbrežnik Mirko, Ljubljana, Moste;
 Drobnič Tomislav Silvester, Hudi vrh, p. Nova vas pri Rakeku;
 Smraje Marija, Ljubljana, Moste;
 Reje Marija, Ljubljana, Grajska planota;
 Bajec Alenčica, Ljubljana, Gerbičeva;
 Čuk Leopold Janez, Ljubljana, Zaloška;
 Pirnat Ana Milena, Ljubljana, Jernejeva;
 Lubej Janez, Ljubljana, Florijanska;
 Zure Jurij, St. Vid pri Stični;
 Prešeren Stanko, Novo mesto;
 Marinko Vincenc, Stranska vas, p. Dobrova;
 Janežič Marjan, Ljubljana, Izanska cesta;
 Pirš Anica, Snebrje, p. Dev. Mar. v Polju;
 Stanovnik Lovrene, Drenov grič;
 Resnik Maksimiljan, Vrhnika.

Po posebnih dodatnih zavarovalnih pogojih za zavarovanje KARITAS sta poleg tega tudi oče in mati novorojenega otroka oproščena enomesečnega prispevka. Te ugodnosti so deležni samo že nad eno leto zavarovani starši in njihovi otroci.

KARITAS.

Knjižne nagrade

Izmed reševalcev dopolnjevalnice v junijski številki bodo naslednji izžrebanci prejeli kot nagrado lepo knjigo:

Marija Nemanič, Božakovo 2, p. Metlika. Štefanka Ivančič, Rakek 186. Ivan Gričar, uč., St. Peter pri Novem mestu. Alojzij Matè, Goriča vas 64, p. Ribnica. Dušan Drobež, Vič, Kančeva 162. Josip Vdovič, Slivice 22, p. Rakek. Zofi Verhujak, D. Mar. v Polju, p. Polje. Dragomir Salmič, Ljubljana, Ulica sv. Marka 35-II. Franc Gorenc, Ljubljana, Vrhovčeva 12. Danica Selan, Notr. Gorice 47, p. Brezovica.

V zadnjem času je KARITAS med drugim izplačala

cele zavarovalne vsote

ob smrti sledečih članov in članic:

Topolovec Neža, Trbojci pri Pluju;
 Kastelic Ana, Gornji St. Lenart 15;
 Štern Lucija, Strgojnca 86 - Pragersko;
 Mikič Kamilo, Zagreb, Palmoličeva 15;
 Oberman Marija, Metlika 111;
 Kečelj Antonija, Rakovca 23;
 Srnelj Jože, Laze pri Borovnici 10;
 Košir Jakob, Bevke 74, p. Vrhnika;
 Roje Antonija, Ljubljana, Cesta ob žel. 1;
 Sabeliko Antonija, Ljubljana, Mencingerjeva 21;
 Majerle Neža, Ljubljana, Zvezna 23;
 Pueihar Ivan, Veliki vrh 9, p. Šmarje-Sap;
 Ljubič Terezija, Ljubljana, Ribniška ul. 16;
 Bijek Jožefa, Jama 18, p. Žužemberk;
 Zavoršan Franc, Ljubljana, Sv. Jerneja c. 1;
 Makovec Jože, Borovnica 118;
 Zabukovec Jože, Krnče 6, p. Ortnek;
 Inž. Petrič Joško, Ljubljana, Tesarska ul. 5;
 Plut Janez, Kot 20, p. Semič;
 Grčar Jakob, Ljubljana, Čopova ulica 10;
 Kozamernik Jernej, Viš 149;
 Tepež Anton, Ljubljana, Dvořakova 3;
 Remškar Jernej, Viš 96;
 Hren Franc, St. Vid pri Stični 111;
 Sever Reza, Sušica 9 pri Krki.

KARITAS.

Zelenjava v prehrani in zdravilstvu

Prof. dr. Wraber Maks

Živila ali hranila dajejo telesu gradivo za rast, dovajajo mu snovi za pridobivanje delovne sile (energije) in so mu hkrati tudi vir zdravja. Čim trša torej prede za hrano, tem vestneje in temeljiteje je treba izkoristiti pridelke, ki nam jih nudi domači vrt ali njiva. Tu pridelujemo največ zelenjavo. Domači pridelek za leže za dvojno količino kupljenega, prihrani nam mnogo izdatkov in nudi obilo zadoščenja za delo in skrb.

Zelenjava igra v prehrani zelo važno vlogo, saj zavzema med prikuhami prvo mesto. O njeni važnosti v prehrani vemo mnogo pre malo, o njenem pomenu za zdravje pa skoro nič. Zelenjava vsebuje mnogo važnih hranilnih (redilnih) snovi in ima zato velik vpliv na razvoj in delovanje našega telesa. Bogata je predvsem in vitaminih (nadmestnih snoveh), ki so po največjih preiskavah prehranjevalne higijene tako izredne važnosti za zdravo rast in pravilno delovanje telesnih organov. Vsaka vrsta zelenjave vsebuje kak vitamin, nekatere vrste celo po več njih hkrati (paradižniki, zelje, špinača i. dr.). Zelenjava se drugače odlikuje še po bogastvu rudninskih snovi (kalij, natrij, magnezij, kalcij, žveplo, fosfor, železo, jod, klor, silicij i. dr.), s čimer močno vpliva na sestavo krvi in zdrav razvoj posameznih telesnih organov. Zaradi vitaminov in rudnin (soli) je tako važno, da uživamo zelenjavo stalno, čim raznovrstnejšo in v čim večji količini. Priporoča se pred vsem uživanje sveže (presne) zelenjave, ako le prija našemu okusu, kajti kuhana, varjena ali konzervirana zelenjava izgubi precej na svoji hranilnosti ter skoraj vse na svoji zdravilnosti; toplota namreč uniči ali vsaj bistveno spremeni razne vitamine in rudninske spojine (zlasti fosforne).

Svežo (surovo) zelenjavo pripravljamo navadno z oljem in s kisom, včasih s citronovim sokom, sladkorjem, smetano, vinom ali kako drugače (razne solate), redkeje jo uživamo kar brez dodatkov (paradižniki, beluši, repa, korenje, koleraba). Pred uživanjem je treba svežo zelenjavo temeljito očistiti, kajti z njo se kaj rade prenašajo razne kužne bolezni (tifus, paratifus, griža, trakuļjavost, trihinavost i. dr.). Kuhana je najboljša, če jo parimo ali dušimo v posebnih loncih, ki pa jih imajo le malokje; treba pa je paziti vsaj na to, da se kuha v zavreli vodi. Vode, ki smo v njej kuhali zelenjavo, ne zavržemo, marveč porabimo za zelenjadno juho in za zalivanje prikuh, da tako izkoristimo snovi, ki jih je voda izlužila iz zelenjave.

Zdravilni učinek zelenjave

Iz zdravstvenih razlogov se priporoča uživanje zelenjave predvsem ljudem, ki trpe zaradi slabe prebave, ki nimajo pravega teka, ki so slabokrvni, debelušni, zamaščeni, revmatični, sladkornobolni, zapečeni itd. Zelenjava ima v glavnem tale zdravilni učinek: Vzbuja in zboljšuje tek;

ureja in pospešuje prebavo, ker s svojimi sestavinami povzroča pomnožno izločanje prebavnih sokov (fermentov) v želodcu in črevesju in ker s svojo neprebavljivo staničnino (celulozo), ki je ima mnogo, sili prebavljalne organe k živahnejšemu gibanju (peristaltiki); to pa ima za posledico tudi boljše izkoriščanje zaužite hrane in pospešeno iztrebljanje neprebavnih ostankov. Zelenjava je zato važno in nujno dopolnilo mesne in močnate hrane, ki črevesje poleni in zapaca. Razen na prebavila deluje zelenjava po svojih sestavinah posredno tudi na druge organe (ledvice, jetra, sečni mehur, živčevje, kri) in ureja njihovo delovanje, kar seveda utrjuje zdravje in dviga telesne sile.

Zelje (Brassica oleracea)

ima mnogo različkov ali zvrsti (varietet), ki so jih z dolgoletnim odbiranjem in vztrajnim poskušanjem vzgojili podjetni vrtnarji. V prehrani so najvažnejše te-le zvrsti, katerih pomen močno pridobiva posebno v mestnem gospodinjstvu: glavno zelje, ohrovt, cvetača, bela in rumena koleraba, brstični ohrovt, brokoli i. dr.

Glavno zelje ali kapus (Brassica oleracea var. capitata) je poleg solate gotovo najvažnejša zelenjava. Uživamo ga sveže, kuhano, posiljeno ali kvašeno (kislo) in ga pripravljamo na nešteto načinov. Ljubljanci, zlasti Trnovčani, so izvrstni zeljarji in njihovo zelje uživa sloves daleč preko mej naše ožje domovine. Na jesen vidiš povsod po vrtovih in poljih debele zeljne glave in polne vozove ga kmetje privažajo na trg. Lahko rečemo, da je pri nas zelje poleg krompirja in fižola poglavitna hrana revnejših slojev. Poleg splošnih zdravilnih lastnosti, ki smo jih našli za zelenjavo, ima zelje to posebnost, da ugodno vpliva predvsem na jetra: vzbuja, ureja in pospešuje njihovo delovanje, zaradi česar preprečuje sladkosečnost (sladkorno bolezen) in zlatenico. Pomaga splošno pri boleznih in težavah prebavil. Kislo (kvašeno) zelje je posebno priporočljivo za dobro prebavo in izčiščenje prebavil; v ta namen zadošča včasih že kozarec zelnice (vode, ki se nabere na zelju). Ponekod uporabljajo sveže listje kapusovih glav, da ga polagajo na rane, oteklino, tvore in izpuščaje.

Ohrovt (Brassica oleracea var. laciniata), ki velja kot zelje boljše vrste, vpliva ugodno na ledvice, zlasti deluje čistilno na sečni mehur.

Cvetača ali karfiola (Brassica oleracea var. botrytis) se tudi pri nas vedno bolj uveljavlja v prehrani in velja kot boljša prikuha; zelo se ceni tudi cvetačna juha. Uživanje cvetače se zlasti priporoča proti sladkosečnosti.

Koleraba (Brassica oleracea var. caulorapa) ni ravno bogata na hranilnih snoveh, toda deluje ugodno na prebavila in prebavo. Bela (vrhzenska) koleraba ima večjo hranilno in zdravilno vrednost od rumene (podzemske).

Repa (Brassica rapa), tudi bela repa, ošabnica in ščavnica imenovana, je zelo pogost vrtni in poljski pridelek, važen v ljudski in živalski prehrani. Debela, mesnata korenina je prav lahko prebavljiva ter se uživa največkrat kuhana, pastirji na paši in otroci pa jo radi uživajo kar surovo; to je prav hvalevredno, ker je repa dobro sredstvo proti glistam. Priporoča se kot dobro zdravilno hranilo ljudem, ki so nervozni ali bolni na raku. Sok iz sveže korenine deluje proti kašlju, služi za izpiranje grla in žene na vodo. Okisana (kisla) repa, ki se lahko hrani vse leto kakor kislo zelje, vzbuja tek, pospešuje prebavo in čisti kri.

Rdeča pesa (Beta vulgaris var. cruenta), tudi jedilna pesa imenovana, nima mnogo redilnih snovi in se redkeje uživa kot prikuha, je pa bogata na kaliju; priporoča se kot zdravilna hrana za ledvične in srčne bolezni. Rumena ali svinjska pesa (Beta vulgaris var. cicla) se uporablja v prvi vrsti kot živinska krma, v sili je pa dobra tudi za ljudi. Sok sveže ali kuhane korenine služi za odvajanje. Listje in dele korenine uporabljajo ponekod kot obkladke za rane in izpuščaje. — Po ravninskih krajih pridelujejo mnogo sladkorne pese (Beta vulgaris sp. rapa f. altissima), ki vsebuje v mesnati korenini mnogo sladkorja (do 18%) in je glavna surovina za pridobivanje kristalnega sladkorja.

Ilustracije in klišei dajo reklamšele pravo lice. - Za reklamo v visokih nakladah uvažujte samo offsetni tisk, ki je danes izmed vseh najcenejši!

Kamnotisk
 Knjigotisk - Bakrotisk - Klišarna
 Litografija
 Fotolitografski oddelek, kjer je atelje za barvano fotografijo v naravnih barvah

LJUDSKA TISKARNA
 Ljubljana, Kopitarjeva ul. 6

Preureditev zdravniške službe

(Konec.)

Nemci so v zadnjem času postavili zdravstvo na novo podlago, da se izognejo zlim posledicam dosedanjega načina ureditve zdravniške službe. Zopet uvajajo čistiljivo ustanovo hišnih zdravnikov, seveda v sodobnejši obliki. Ne odpravljajo pri tem pridobitev socialnega zavarovanja. Vodi jih načelo: več skrbi je treba posvetiti preprečevanju obolenj (preventivna medicina), da nimamo toliko dela, škode in stroškov z zdravljenjem samim (kurativna medicina). Zato naj tudi v okviru vse socialno zavarovalne organizacije zdravniške službe »blagajniške« zdravnike nadomeste »hišni« zdravniki. Istočasno se socialno zavarovanje razširi na vse stanove, tudi na tako zvane proste poklice, trgovce, zdravnike, advokate, pooblaščen inženirje. Novi blagajniški zdravniki ne bodo plačani več po delovnem času in ne po številu bolnikov, ampak po številu zavarovancev in njihovih svojcev, njihovih družin, ne glede na to, ali so zdravi, ali so potrebni zdravniške oskrbe. Tako bo zdravnik imel interes na tem, da čim manj njegovih oskrbovancev oboli in se bo zato zanje zanimal tudi na splošno, kako žive, kje stanujejo, kako se hranijo, navajal jih k zdravemu življenju s poukom, naveti in navodili, ob boleznih pa bo segel po najučinkovitejšem načinu zdravljenja in uporabil najuspešnejša zdravila. Bolnik, ki bo vse to vedel in videl, se bo z zaupanjem obračal do svojega zdravnika, odpadli bodo prazni predsodki, vsa zdravstvena služba bo bolj smotrna, bolj uspešna in narodnogospodarsko koristnejša.

Tudi pri nas se je pred leti (1937/38) obravnavala misel posplošenja zdravstvene službe za vse prebivalstvo, ne samo za zavarovance raznih bolniških blagajn. Izvedlo naj bi se to tako, da bi vsaka občina imela svojega zdravnika, ki bi bil plačan po številu prebivalstva brez ozira na pogostnost obolenj, skrbeti bi pa moral ne samo za dejansko obolele občane, ampak se brigati tudi za splošno zdravstveno stanje v svojem okolišju, preprečevati obolenja, poučevati ljudstvo, mu dajati nasvete za zdravo življenje, nadzirati delavnice in druge delovne prostore in kar je še nalog s tem v zvezi.

Zasebno zavarovalstvo se za vsa prizadevanja za izboljšanje zdravniške službe močno zanima. V nameravanih spremembah vidimo poročstvo za splošno izboljšanje zdravstvenega stanja prebivalstva, kar bi znižalo odstotek umrljivosti ter življenjsko zavarovanje znatno pocenilo. Že sama uvedba nekakih »hišnih« zdravnikov za večje ali manjše skupine prebivalcev, razporejenih bodisi po vaseh, obci-

nah ali pa v socialno-zavarovalnih bolniških blagajnah, bi znatno olajšala delo zavarovalnic. Danes je zavarovalnica često navezana na izvid zdravnika, ki je v času sklepanja zavarovanja morda prvič v življenju videl ali ga pa slučajno zdravil pred smrtjo, v bodoče pa bi zdravnik svoje oskrbovance res poznal in zato lahko predložil mnogo določnejše poročilo, ki ga rabi zavarovalnica ob sprejemu zavarovanca v zavarovanje ali ob smrti zaradi izplačila zavarovalne vsote.

Zavarovalnice niso kapitalistična podjetja, ki bi ob ugodnejših poslovnih uspehih skušale dobiček same pograbit. Smoter zavarovanja je preskrba ob dožitju določenega roka ali za primer predčasne smrti. Svoje jamstvo daje zavarovalnica proti plačilu premije, ki je za varno upravljanje naložb zavarovancev v zavarovanje nujno potrebna. Za čim nižjo premijo bodo zavarovalnice lahko jamstvo za prevzeto nevarnost nosile, tem nižjo premijo bodo zaračunavale. Končno in največjo korist iz izboljšane zdravniške službe bodo torej imeli zavarovanci.

Ivan Martelanc.

P r i p i s. Pisec članka in uredništvo »Naše moči« izjavljata, da v spisu, zlasti v prvem delu, ni določno mišljena nobena socialno zavarovalna ustanova pri nas, tem manj, ker so osnovne misli sestavka povzete po članku dr. Schnatenberga »Der künftige Hausarzt im Rahmen der Gesundheitsführung des deutschen Volkes« v reviji Das Versicherungsarchiv 1941, 12. s. l., ki razpravlja o organizaciji zdravniške službe v nemškem socialnem zavarovalstvu.

Uredništvo »Naše moči«.

Kdor premije redno ne plačuje, samo sebi škoduje

**Žene! Zavarovanje bodi tudi
Vaša skrb!**

ZIVLJENJSKA MODROST.

Kdor sleherno krivico požre, je brez značaja. Srebanje in emokanje — dobro si zapomni — to res ni prijetna glasba.

Kaj mi pomaga zlata čaša, če je v njej pokvarjeno vino!

Nič ne odlašaj na jutri! Nekaj pa vendar: zlobno besedo.

Treba je postati star, da spoznaš, kako kratko je življenje. Schopenhauer.

Samopremagovanje je prvi korak k obvladanju drugih. Stahl.

Kdor ni nikdar, niti enkrat v svojem življenju želel biti svetnik, je v najboljšem primeru — zverina. Papini.

MLADA MOČ

Nagradna zlogovnica

Za spremembo vam to pot, mladi in stari prijatelji, nudimo v reševanje zlogovnico. Na razpolago imate naslednjih 49 zlogov: ca, č, č, do, do, fa, gan, l, ja, je, ka, kar, kro, lar, le, Li, lje, mo, mor, mož, Mu, na, nec, ni, nist, nji, od, ple, po, Pri, re, rek, rez, sen, skar, sla, sta, šče, tan, ti, to, to, u, va, vel, vi, za, ža. Iz teh zlogov je treba sestaviti osemnajst besed (samostalnikov) v tej pomenski vrsti (pišite besede drugo pod drugo!): 1. denarna enota velike ameriške države; 2. prebivalec znane vasi pod Krimom; 3. tuj izraz namesto slov. »letopisec«; 4. potrebno kmečko orodje; 5. nepogrešljivo sodobno podjetje; 6. skupno ime za nadležna zelišča; 7. isto ko ubožica; 8. znano ime bojevitega turškega paše; 9. izbor leposlovnih sestavkov za šolo; 10. človek, ki se ukvarja z ugankami; 11. prestanek med delom, počitek; 12. kraj oddiha za imovite ljudi; 13. moško krstno ime; 14. naše drevo, ki daje cenjen les; 15. vsakoletni pustni dan; 16. prijazno mesto ob Savi; 17. ime za več dolin skupaj; 18. delavka ob žetvi. Nato vzemite iz vsake besede po tri zaporedne črke in dobili boste dve vrstici iz znane Gregorčičeve pesmi, v kateri nas pesnik opominja, da življenje ni praznik. Rešitve pošljite uredništvu do 15. avgusta. Vselej pripišite rešitvi svojo starost in poklic! Vsak izžrebanec (sedem odraslih in trije mladi) bo dobil kot nagrado lepo knjigo.

Obenem vas opozarjamo na nagradno vprašanje, ki je bilo razpisano v 7. številki: »Kaj mi je v »Naši moči« najbolj ugajalo? Rešitve je treba poslati do 31. julija. Število in vrsta nagrad sta ista ko za zlogovnico.

Ve, kaj bi naredila. Gospa sedi pri klavirju in poje. Mimo pride služkinja. Gospa: »Ančka, kaj bi naredili, če bi znali tako peti kakor jaz?« — Ančka: »Petja bi se šla učiti, gospa.«

Tudi instrumenti. Anže: »Kaj pa počneš sedaj?« — Polikarp: »Glasbene instrumente prodajam. Včeraj sem jih prodal čez tisoč.« — Anže: »Kaj? Je to mogoče? Klavirjev?« — Polikarp: »Ne, gramofonskih igel.«

Na razstavi perutnine. Ona: »Poglej, poglej tisto lepo zlatorumeno pišče! Kaj misliš, je to petelin ali je kura?« — On: »Jasno da je kura, saj ima stalno odprt kljun.«

Tolažba. »Pomislite, gospod profesor, ravnateljeva žena mi je rekla: gos neumna!« — »Nič si ne storite iz tega, gospa, gosi so vse neumne.«

Skopuh. V cerkvi so v puščico nabirali za misijone. Ko se po maši vrača Lojzek s svojim očetom domov, pravi: »Kaj ne, očka, da zamorečki nimajo nič obleke?« — Očka: »Seveda je nimajo.« — Lojzek: »Kam bodo pa potem prišli tisti tisti gumb, ki si ga spustil v puščico?«

Težki udarci. Alenka: »Striček, zakaj imaš prav za prav tako rdeč nos?« — Striček: »Ah, ljuba moja, življenje mi je zadajalo čisto težke udarce...« — Alenka: »Pa vedno po nosu?«

Muzikaličen dečko. Učiteljica: »Gospodična, ki stanuje tu nasproti šoli, se je pritožila, da je včeraj nekdo izmed vas, medtem ko se je vadila v petju, zagnal kamen v njeno okno. Kdo je to storil?« V razredu je postalo tiho. Čez čas pa se dvigne v zadnji klopi Darko. Učiteljica: »Kaj, ti Darko, si to storil? Pa si drugače vedno tako miren v šoli. Gotovo te je kdo nagovoril?« — Darko: »Nihče me ni nagovoril, ...aj se sam razumem na petje.«

V šoli. Učitelj: »Jožek, dokaži trditev, da je zemlja okrogla!« — Jožek: »Prosim, gospod učitelj, jaz nisem nikoli trdil, da je zemlja okrogla.«

V špecerijski trgovini. Trgovca: »Tepec, že dve leti se pri nas učiš in kaj si se naučil, nič!« — Vajenec: »O sem se, sem se, to namreč, da ima kilogram 95 dekagramov.«

Mestna hranilnica ljubljanska

izplačuje „a vista“ vloge vsak čas, „navadne“ in „vezane“ po uredbi.

Pupilarno
varna!

Sodno depozitni oddelek. ♦
H r a n i l n i k i, ♦ Tekoči
računi,

Za vse vloge in obveze hranilnice jamči

Mestna občina ljubljanska

